

— Помните ли какво е писано въ писмото?

— Какво ще помня, когато съмъ ардстуанъ 15 — 16 мѣсеци вече.

— Писа ли ви, че ще се завърне?

— Чини ми се, че писа, но не мож да кажа положително, защото не зная вчера какво съмъ ялъ, а не пакъ да помня отъ толкова врѣме.

— Не ли ви е писвалъ, че ще дойде съ Експресъ тренъ.

— Такова нѣщо имаше въ писмото.

— Отъ какво се е боялъ, та трѣбвало да дохажда съ Експресъ-тренъ?

— Той знае; но прѣдполагамъ, че е писалъ за това, защото дойде съ чуждъ паспортъ.

— По какви въпроси вий кореспондирахте съ брата си въ Одесса?

— Брата ми екстернираха отъ тукъ по Паницовото дѣло. Отиде въ Бѣлградъ, постоя малко врѣме, послѣ отиде въ Руссия, тамъ го приеха на служба, послѣ малко се годилъ за нѣкоя щерка на Иванъ Ивановъ отъ Кишиневъ, тъй щото само по тѣзи домашни работи сме си писвали.

— Не е ли ви писвалъ писмо съ политическо съдържание?

— Имаше. Слѣдъ прѣврата полицията бѣше намѣрила таква писма, но послѣ като се даде амнистия на офицеритѣ и той се върна въ България.

— Дълго врѣме ли живѣете въ София?

— Отъ 33 години насамъ.

Прокурора: Вий казахте, че се познавате съ Карагюлева ходили ли сте въ Княжево да посрѣщате нѣкой човѣкъ?

— Не съмъ ходилъ има три години въ Княжево, а прѣди три години съмъ ходилъ лъ с. Бояна и до Княжево, а съ Карагюлева нито вѣнъ, нито въ градъ съмъ се качвалъ въ файтонъ.

— Тѣй щото не сте ходили на срѣща?

— Не помня; но не е било.

— Вий може да сте получили много писма отъ сестриника си, а тукъ има само двѣ?

— Той само 25 дена е билъ тамъ.

— Въ първото писмо казва, че иска да дойде да се споразумѣ лично съ васъ, защото щѣли да пострадатъ вашитѣ интереси и коститѣ ви. Какъ разбирате това?